

o.1.Sygn. akt X Ka 348/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Dziwański

Protokolant: prot. sądowy Karolina Popowska

przy udziale prokuratora Marii Syta

po rozpoznaniu 1.6.2023 r. sprawy

P. K., oskarżonego o czyny z art. art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z 7.2.2023 r. sygn. III K 309/22

orzeka

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 348/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z 7.2.2023 r. sygn. III K 309/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. *Granice zaskarżenia*

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	Uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. **Ustalenie faktów**

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. K.	Oskarżony był karany za przestępstwo.	dane KRK	586-588
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.	dane KRK	niezaprzeczone

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>I. naruszenie art. 7 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 in fine k.p.k., poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażającej się w sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, wybiórczej, bezkrytycznej i jednoznacznie ukierunkowanej na poniesienie odpowiedzialności karnej przez oskarżonego, przejawiający się w niesłusznym uznaniu Oskarżonego za osobę zobowiązaną do złożenia sprawozdania finansowego na gruncie art. 79 pkt I Ustawy o rachunkowości, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy w sposób jednoznaczny wskazuje na to, iż - każdorazowo w latach 2012-2015 - w momencie powstania wymagalności złożenia sprawozdania finansowego, Oskarżony nie był ani prezesem zarządu ani jego członkiem. Tym samym Sąd winien był umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kp.k.</p> <p>II. z ostrożności procesowej wyrokowi zarzucam obrazę przepisów prawa materialnego, mogącą mieć istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, poprzez:</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>1) naruszenie art. 115 §2 k.k. poprzez bezzasadne uznanie stopnia społecznej szkodliwości czynów za „znaczący”, podczas gdy, jak Sąd sam zauważył: „z akty sprawy nie wynika, by inny podmiot gospodarczy poniósł szkodę wskutek nie zrealizowania przez oskarżonego obowiązku sprawozdawczego”; Skutkiem uznania społecznej szkodliwości za znikomą winno być umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.;</p> <p>2) naruszenie art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w taki sposób, że Sąd nie zbadał z urzędu przedawnienia karalności - wszystkich lub części - czynów zarzucanych Oskarżonemu w pkt. I-IV części wstępnej wyroku. Skutkiem uznania przedawnienia karalności winno być umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd rejonowy nie obraził art. 7 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 in fine k.p.k. Przeprowadził postępowanie dowodowe prawidłowo, a dowody ocenił swobodnie. Uzasadnienie sądu rejonowego zawiera wszystkie niezbędne elementy. W szczególności prawidłowo uznał, że z całą pewnością oskarżony pełnił funkcję prezesa zarządu w dniu 9.12.2014r., skoro w tym dniu jako prezes zarządu otworzył „Zwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki pod firmą (...) Spółka Akcyjna” (k. 419). Z drugiej strony sąd rejonowy zasadnie uznał, że przestępstwo z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości jest przestępstwem trwałym, a czasem</p>		

jego popełnienia jest okres od daty powstania obowiązku do daty jego spełnienia, względnie zakończenia funkcji, z którą obowiązek ten był związany. Dlatego też obowiązek złożenia sprawozdania nie wygasł po rezygnacji D. K.. Przeszedł on na kolejnego prezesa zarządu spółki, czyli oskarżonego. Z kolei oskarżony będąc z całą pewnością takim prezesem pomiędzy 9.12.2014r., a 16.04.2018r. powinien był złożyć zaległe i bieżące sprawozdania.

Sąd rejonowy nie obraził art. 115 § 2 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Występek z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości jest przestępstwem formalnym. W przypadku tego przestępstwa zasadnicze znaczenie dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu winna mieć waga naruszonych przez sprawcę ustawowych obowiązków, a także czasokres ich niewypełniania. Z drugiej strony ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu powinna być oceną całościową, uwzględniającą okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k., nie zaś sumą, czy podzielną ocen częściowych takiej, czy innej „ujemności”, tkwiącej w poszczególnych faktorach. Sąd rejonowy prawidłowo ocenił społeczną szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu. Zasadnie zaakcentował fakt, że oskarżony swoim działaniem

naruszył obowiązek sprawozdawczy pozbawiając potencjalnych kontrahentów możliwości rzetelnej oceny jej sytuacji finansowej. Stan taki trwał dość długo.

Sąd rejonowy nie obraził również art. 101 §1 pkt 4 k.k. Prawidłowo uznał, że czyny przypisane oskarżonemu stanowią przestępstwa trwałe. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że przestępstwo trwałe polega na wywoływaniu i utrzymywaniu stanu przestępnego, albo na utrzymywaniu tylko takiego stanu, którego sprawca nie spowodował. Jak długo przez sprawcę jest utrzymywany stan sprzeczny z prawem, tak długo popełnia on czyn zabroniony, który określa się pojęciem „trwałego”. Warunkiem rozpoczęcia biegu przedawniania, jest wypełnienie przez sprawcę ciężącego na nim obowiązku (a więc przerwanie stanu bezprawnego). Z drugiej strony należy przyjąć, że czasem popełnienia takiego czynu jest ostatni moment, w którym sprawca mógł zachować się zgodnie z normą prawną. Ten moment w niniejszej sprawie, jak przyjął sąd rejonowy, to 16.04.2018 r. Tak więc dopiero wspomnianego dnia zaczynał biec okres przedawnienia czynów określony w art. 101 § 1 pkt 4 k.k. Czyny zatem nie przedawniły się.

Wniosek

uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów,
ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Zarzuty apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie, tak więc jej wnioski były niezasadne.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z 7.2.2023 r. sygn. III K 309/22	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wnioski apelacji były niezasadne.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
1.10. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<i>Koszty Procesu</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ze względów słuszności.

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z 7.2.2023 r. sygn. III K 309/22		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana